

Zusters en broeders, goede vrienden,

het is jullie misschien ook al opgevallen dat het dit weekend behoorlijk druk is hier in Rome. Hier wat verderop is het St.-Pietersplein aardig volgelopen voor de viering van de eerste Werelddag voor Kinderen. Kinderen van over de hele wereld zijn dit weekend de eregasten in de Eeuwige Stad. Toch zijn ze niet alleen, want in het stadscentrum verzamelen ook wielerveders om de slotetappe van de Giro d'Italia vanop de eerste rij mee te maken. Velen wachten vol ongeduld tot wanneer de nummers 1, 2 en 3 van het eindklassement het podium zullen bestijgen. En tussen al dit feestgedruis, zijn wij hier samengekomen om het hoogfeest van de heilige Drie-eenheid te vieren. En ik geef het toe, dit feest spreekt misschien minder tot onze verbeelding dan de grote feesten van Pasen, Hemelvaart en Pinksteren die we de voorbije weken hebben gevierd. En toch vieren we op deze zondag één van de fundamenteën van ons christelijk geloof; want vandaag vieren we onze God als Vader, Zoon en Geest, maar toch één en onverdeeld. Met Mozes kunnen we ons misschien de vraag stellen: "is er ooit iets dergelijks gehoord?".

Vader, Zoon en Geest ... 3 en toch 1 ... hoe moeten we ons dit proberen voor te stellen? Goede vrienden, pure wiskundige formules kunnen ons helaas niet helpen, en het mag ook duidelijk zijn dat het hier vandaag over iets heel anders gaat dan de 3 podiumplaatsen van de Giro. Vader, Zoon en Geest hebben eertijds geen wedstrijd gehouden om te bepalen wie van hen de beste is en dus op de hoogste troon mag zitten. Een al te hiërarchisch denken, brengt ons niet tot de diepere betekenis van het hoogfeest dat we vandaag vieren. We worden hier geconfronteerd met iets dat we maar moeilijk onder woorden kunnen brengen, ja, we bevinden ons voor een mysterie ... en dat maakt ons misschien een beetje onrustig. Want verlangen we met z'n allen niet naar duidelijkheid? Worden we niet gelukkig van een heldere definitie die ons alles van a tot z kan verklaren en wat extra houvast biedt? Misschien nodigt deze eerste Werelddag voor Kinderen ons uit om opnieuw wat meer voeling te krijgen met het kind in ons. Laten we daarom samen, met een blik vol verwondering - die zo eigen is aan een kind-, op zoek gaan naar wat het mysterie van de heilige Drie-eenheid kan betekenen voor ons leven.

In de eerste lezing maakt Mozes duidelijk dat God, de Ene, helemaal anders is dan de veelheid aan goden van de omringende volken die onderling

voortdurend met elkaar aan het strijden zijn, om te bewijzen wie de beste is. Daartegenover plaatst Mozes zijn ervaring met de Ene. De Heer is een bevrijdende en liefhebbende God die met zorg de aarde geschapen heeft. Diezelfde God heeft zich ook het lot aangetrokken van het volk dat gebukt ging onder de slavernij in Egypte. God laat zich kennen als een God van liefdevolle verbondenheid. “Erken dan heden en prent het in uw hart: de Heer is God in de hemel boven en op de aarde beneden, er is geen ander”, zegt Mozes. De Heer is een God van relatie die zich doorheen de geschiedenis steeds opnieuw liet kennen als een betrouwbare God.

Diezelfde boodschap werd steeds verder ontvouwd door de profeten en kende haar hoogtepunt in het spreken en handelen van Jezus. Met veel tederheid heeft Hij gesproken over zijn Vader. In Jezus’ manier van omgaan met de kleinen en de zwakken, werd de betrouwbare liefde van de Vader zichtbaar voor eenieder die z’n ogen niet gesloten hield. Jezus heeft zijn leerlingen verteld over de onverbreekbare band van liefde tussen Vader, Zoon en Geest. De kracht van die liefde mochten de apostelen telkens opnieuw ervaren. Zo waren ze in staat om te getuigen van de Drie-Ene God die zich heeft laten kennen als de barmhartige Vader, die de Zoon naar de wereld heeft gezonden om de blijde boodschap te verkondigen, een boodschap die verder vruchten draagt in de vreugde en de kracht van de Geest. Met dit getuigenis namen de leerlingen Jezus’ oproep ter harte: “Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen”. Een oproep die ook voor ons nog altijd geldt. Jezus verlangt dat wij getuigenis afleggen van de onverwoestbare dynamiek van liefde die in de naam van de Vader, en de Zoon en de heilige Geest, in ons hart werd uitgestort. Daartoe hebben wij de gave van de Geest ontvangen: “de geest van het kindschap die ons doet uitroepen: «Abba, Vader!»”.

Goede vrienden, er worden hier vandaag geen podiumplaatsen verdeeld tussen Vader, Zoon en Geest, om duidelijk te maken wie van hen de beste of de sterkste is. De onverwoestbare dynamiek van liefde die Hen met elkaar verbindt, vormt de kern van wat wij vandaag mogen vieren. Als geliefde kinderen van de Drie-Ene God, mogen we ons blijven verwonderen over het mysterie van die liefde. Moge dit mysterie ons blijven fascineren en uitdagen om ook zelf een instrument van liefde en eenheid te zijn in onze wereld.

Amen.